

Hallituksen esitys eduskunnalle Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta Palestiinan kanssa tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Helsingissä syksyllä 2013 Suomen ja Palestiinan välillä tehdyn sopimuksen Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta.

Helsingissä toimiva palestiinalaisedustusto ja sen henkilökunta ja perheenjäsenet eivät tähän saakka ole nauttineet diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisia erioikeuksia ja vapauksia Suomessa lukuun ottamatta suoraan tuloverolaista johtuvaa tuloverovapautta, joka on myönnetty diplomaattisessa tai muussa siihen rinnastettavassa edustustossa palveleville muiden maiden kansalaisille. Sopimuksella Suomi myöntää edustustolle saman kohtelun kuin täysivaltaiselle suurlähetystölle ja edustuston nimi muutuu Palestiinan edustustoksi.

Edustuston aseman korottamisen taustalla on Pohjoismaiden yhteinen näkemys siitä, että kaikissa Pohjoismaissa palestiinalaisedustustoilla tulisi olla mahdollisimman yhdenmukainen asema. Sopimuksella Suomi haluaa omalta osaltaan tukea palestiinalaisten valtionrakennuspyrkimyksiä ja rohkaista jatkamaan

presidentti Abbasin johdolla aloitettuja neuvotteluja Israelin kanssa kahden valtion ratkaisun saavuttamiseksi.

Sopimuksen myötä Palestiinan edustustolle ja sen lähetetylle henkilökunnalle ja perheenjäsenille myönnetään erioikeudet ja vapaudet, jotka vastaavat täysivaltaiselle suurlähetystölle myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia, joista keskeisimpiä nykytilaan verrattuna ovat vapautus välillisistä veroista, tulleista ja autoverosta, edustuston ja sen henkilöstön loukkaamattomuus ja lainkäyttövapautus. Sopimuksen tekeminen ei merkitse Palestiinan valtion tunnustamista.

Sopimus tulee voimaan toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun jälkimmäinen ilmoitus sopimuksen hyväksymistä edellyttävien sisäisten menettelyjen loppuunsaattamisesta on vastaanotettu. Esitykseen sisältyy ehdotus laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin sopimus tulee voimaan.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
1.1 Palestiinalaisedustuston asema Suomessa.....	3
1.2 Palestiina- nimen käytöstä.....	4
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	5
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	5
4 ASIAN VALMISTELU	6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	8
1 SOPIMUKSEN SISÄLTÖ JA SEN SUHDE SUOMEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN	8
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT	14
3 VOIMAANTULO.....	14
4 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA KÄSITTELYJÄRJESTYS	14
LAKIEHDOTUS	16
Laki Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta Palestiinan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	16
SOPIMUSTEKSTI	17

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Palestiinalaiset ovat pyrkineet omaan valtioon neuvottelujen kautta erityisesti vuonna 1993 tehdyn Oslon sopimuksen pohjalta. Neuvottelujen pysähtyneisyyden vuoksi Palestiinan valtioperspektiivin vahvistamiseen on viime vuosina liittynyt se, että palestiinalaiset ovat pyrkineet saamaan ulkoista asemaansa lähemmäksi täysivaltaisen valtion asemaa muun muassa hakemalla jäsenyyttä tai tarkkailijajäsenyyttä kansainvälisissä järjestöissä taikka palestiinalaisedustustojen aseman parantamisen kautta.

Monet Euroopan unionin (EU) jäsenvaltiot ovat viime vuosina parantaneet palestiinalaisedustuston asemaa joko käytännön toimin tai myöntämällä edustustolle ja sen henkilökunnalle diplomaattisiin erioikeuksiin ja vapauksiin rinnastettavia etuuksia. Palestiinalaisilla on täysivaltainen suurlähetystö niissä EU:n jäsenvaltioissa, jotka ovat aikanaan tunnustaneet Palestiinan Neuvostoliiton mukana (Puola, Unkari ja Tšekki). Useissa muissa EU:n jäsenvaltioissa palestiinalaisedustustolle ja sen lähetetylle henkilökunnalle on erilaisin järjestelyin taattu eritasoisia erioikeuksia ja vapauksia. Näitä maita ovat muun muassa Irlanti ja Alankomaat.

Pohjoismaiden ministerineuvoston kokouksessa 30 päivänä marraskuuta 2012 sovittiin yhteisesti siitä, että palestiinalaisedustustojen asemaa Pohjoismaiden pääkaupungeissa parannetaan ja yhdenmukaistetaan. Käytännössä tämä merkitsi, että Pohjoismaiden pääkaupungeissa toimiville palestiinalaisedustustoille sekä niiden henkilökunnalle ja perheenjäsenille myönnettäisiin sopimusjärjestelyin Wienin diplomaattisia suhteita koskevan yleissopimuksen (SopS 4/1970, jäljempänä Wienin yleissopimus) mukaisiin oikeuksiin rinnastettavat erioikeudet ja vapaudet. Sopimusten voimaantulon jälkeen erioikeudet ja vapaudet olisivat Pohjoismaissa keskenään verrannollisella tasolla.

Islanti on tunnustanut Palestiinan vuonna 2011, joten sillä ei ole ollut tarvetta erillisen sopimuksen tekemiseen. Palestiinalaiset edustautuvat Islannissa Oslossa sijaitsevan edustustonsa kautta. Norja on jo vuonna 1994 tehnyt Palestiinan vapautusjärjestön (PLO) kanssa sopimuksen palestiinalaisedustuston asemasta. Vuoden 1994 sopimus on lakannut olemassa voimassa kesällä 2011 tehdyn uuden sopimuksen myötä. Sopimuksessa Oslon palestiinalaisedustustolle ja sen henkilöstölle myönnetään Wienin yleissopimuksen mukaiset erioikeudet ja vapaudet.

Ruotsi on korottanut palestiinalaisedustuston asemaa ensin käytännön toimin. Kesällä 2012 Ruotsin hallitus teki palestiinalaishallinnon (*PLO to the benefit of the Palestinian Authority*) kanssa sopimuksen, jossa palestiinalaishallinnon Tukholman edustustolle ja sen henkilökunnalle myönnettiin diplomaattisen edustuston erioikeuksia ja vapauksia vastaavat oikeudet. Sopimus ja sen edellyttämät muutokset Ruotsin lainsäädäntöön tulivat voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2013. Tanska on heinäkuussa 2013 tehnyt ehdotuksen vastaavatyypin sopimuksen tekemisestä Palestiinalle. Sopimus on tarkoitus allekirjoittaa sen jälkeen, kun Tanskan parlamentti on hyväksynyt tarvittavat lainsäädäntömuutokset.

1.1 Palestiinalaisedustuston asema Suomessa

Suomi on parantanut viime vuosina palestiinalaisedustuston asemaa kahdesti, vuosina 2010 ja 2011 seuraavilla käytännön toimilla, joista edustustolle on ilmoitettu ulkoasiainministerin kirjeellä.

Tammikuussa 2010 edustustolle ilmoitettiin, että edustuston päällikön osalta otetaan käyttöön puhuttelu ”*His Excellency*”. Samalla ilmoitettiin, että edustuston päällikölle järjestetään kohtuullisen pian tehtävässään aloitettuaan mahdollisuus kohteliaisuuskäyntiin tasavallan presidentin luona. Edustustolle ilmoitettiin myös sen oikeudesta liputtaa Palestii-

nan lipulla suurlähetystöjen liputuskäytäntöä vastaavasti. Vierailujen yhteydessä lähdettiin siitä, että niissä noudatetaan mahdollisimman pitkälle samaa protokollaa kuin valtioiden kohdalla. Presidentti- ja ministerivierailujen protokolla päätetään ja sovitaan kussakin tapauksessa erikseen vierailuja valmisteltaessa.

Syyskuussa 2011 toteutettiin lisätoimia, koska Suomen verrokkimaat (EU-valtiot ja Pohjoismaat) olivat myös korottaneet palestiinalaisedustuston asemaa eri tavoin. Tällöin edustuston nimenä ryhdyttiin ulkoasiainministeriön diplomaattilistassa käyttämään nimitystä ”*Palestinian Mission*” (aiemmin ”*Palestine General Delegation*”) sekä päällikön tittelinä nimitystä ”*Head of Mission*” (aiemmin ”*Head of Delegation*”). Samalla edustuston päällikölle myönnettiin suurlähettiläänä (”*Ambassador*”) arvonimi. Samassa yhteydessä sovittiin käytännöstä, jonka mukaan edustuston päällikkö jatkossa luovuttaa tasavallan presidentille valtuuskirjeen kaltaisen nimityskirjeen maahan saapuessaan. Edustusto on listattu diplomaattilistassa kohtaan ”*Other entities/muut*”. Tämä seikka on käytännössä menettänyt merkitystään, kun painetusta diplomaattilistasta on luovuttu ja edustustot ovat sähköisesti aakkosjärjestyksessä. Edustuston päällikkö ei ole täysivaltaisten suurlähettiläiden arvojärjestyksellä.

Palestiinalaisedustuston päällikkö on myös kutsuttu valtiollisiin tapahtumiin, kuten tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanottoon. Saapumisjärjestyksessä hän on suurlähettiläiden ja asiainhoitajien jälkeen ennen kansainvälisten järjestöjen edustajia. Diplomaattikunnalle myönnettävän henkilökortin (A) sijasta ulkoasiainministeriön protokollapalvelut on myöntänyt edustuston päällikölle henkilökortin (D), mihin ei sisälly viittausta erityisasemaan.

Suomi tukee Helsingissä toimivaa palestiinalaisedustustoa vuosittain noin 160 000 eurolla Suomen ja Palestiinan hallinnon välillä tehdyn sopimuksen (SopS 36/2005) perusteella. Suomi tuki taloudellisesti palestiinalaisedustustoa ensimmäisen kerran vuonna 1995 ja sittemmin tukea on myönnetty vuosittain. Palestiinalaisedustuston tuen mitoituksessa on huomioitu, että edustusto ei nauti erioikeuksia ja vapauksia. Myös Iso-Britannia, Italia, Kreikka, Ranska, Kypros, Ruotsi ja

Norja tukevat taloudellisesti palestiinalaisedustuston toimintaa. Norja on saatujen tietojen mukaan lakkauttanut tuen maksamisen kuitenkin ennen uuden sopimuksen allekirjoittamista kesällä 2011.

Palestiinalaisedustusto ja sen henkilöstö eivät tällä hetkellä nauti Suomessa Wienin yleissopimuksen mukaisia erioikeuksia ja vapauksia. Poikkeuksena tästä on vapautus tuloverosta, joka on myönnetty edustuston ulkomaiselle henkilöstölle tuloverolain (1535/1992) 12 §:n nojalla (diplomaattiseen edustustoon rinnastettava edustusto).

1.2 Palestiina- nimen käytöstä

YK:n yleiskokous päätti 29 päivänä marraskuuta 2012 myöntää Palestiinalle tarkkailijavaltion aseman YK:ssa (päätoslauselma 67/19). Päätoslauselman puolesta äänesti YK:n jäsenmaiden selkeä enemmistö, 138 valtiota, mukaan lukien Suomi. Äänestyksen yhteydessä Suomi antoi selityksen, jossa todettiin, että puolesta äänestäminen ei merkinnyt Palestiinan valtion tunnustamista.

YK:n pääsihteeri tiedotti maaliskuussa 2013 raportillaan yleiskokousta toimista, joihin YK:ssa on ryhdytty Palestiinan muuttuneen aseman johdosta. Palestiinasta on ryhdytty äänestyksen jälkeen käyttämään YK:ssa nimitystä Palestiinan valtio (*State of Palestine*) Palestiinan YK:n pääsihteerille osoittaman pyynnön mukaisesti. Palestiinan valtio -nimeä käytetään kaikissa YK:n asiakirjoissa ja nimikylteissä. Vakiintuneen YK-käytännön mukaan valtiot ja muut entiteetit voivat lähtökohteisesti itse päättää, kuinka heitä tulee YK:ssa kutsua. Tarkkailijavaltioasemaa koskevan päätoslauselman katsottiin mahdollistaneen Palestiinan valtio -nimen käyttöönoton YK:n piirissä.

Norjan hallitus kertoi helmikuussa suurkäräjille antamassaan ulkopoliittisessa selonteossa päätöksestään ryhtyä käyttämään nimeä Palestiina niissä yhteyksissä, joissa on aiemmin käytetty termiä Palestiinalaisalue viitaten YK:n tarkkailijavaltioasemaa koskevaan päätöslauselmaan. Norja ei ole tehnyt kahdenvälisiä sopimuksia tarkkailijavaltio päätöslauselman jälkeen, eikä sopimusneuvotteluja ole tällä hetkellä vireillä, joten kysymys siitä, mitä nimeä sopimuksissa tällä hetkellä käytettäi-

siin, ei ole aktualisoitunut Norjan osalta. Koska myös Ruotsi allekirjoitti Palestiinan edustuston asemaa koskevan sopimuksen jo ennen YK:n tarkkailijapäätöslauselman hyväksymistä, ei Ruotsillakaan ole ollut tarvetta ratkaista kysymystä Palestiinan nimen käytöstä sopimuksissa. Tanskan sopimuksessa käytetään nimitystä ”Palestiina”. Islannilla ei ole ollut tarvetta sopimuksen tekemiseen, sillä Islanti on tunnustanut Palestiinan valtion.

Suomi ei ole tunnustanut Palestiinan valtiota PL 93.1 §:n mukaisesti. Tämä merkitsee, että Suomi ei voi kahdenvälisissä sopimussuhteissaan Palestiinan kanssa käyttää nimeä ”Palestiinan valtio” ilman tasavallan presidentin tekemää nimenomaista tunnustamispäätöstä.

Edustuston asemaa koskevan sopimuksen osalta Suomi joutui ratkaisemaan kysymyksen siitä, mitä nimitystä Palestiinasta käytetään sopimuspuolena. ”Palestiinan valtio” -nimityksen käyttö kahdenvälisiä sopimuksia tehtäessä viittaisi edellä sanotun mukaisesti valtion tunnustamiseen, mitä Suomi ei ole tehnyt. Sopimusehdotus luonnosteltiin alun perin muotoon, jossa sopimuspuolena oli palestiinalaishallinnon puolesta toimiva Palestiinan vapautusjärjestö (”PLO on behalf of the PA”) Ruotsin mallin mukaisesti. Kun YK:ssa hyväksyttiin edellä mainittu päätöslauselma Palestiinan asemasta tarkkailijavaltiona, Palestiinan ulkoministeriö katsoi, että sopimusta ei ollut enää mahdollista tehdä palestiinalaishallinnon nimissä, ja ehdotti sopimuksen tekemistä Suomen ja Palestiinan *valtion* välillä. Tilanteessa, jossa Suomi on yhtäältä tukenut Palestiinan tarkkailijavaltioasemaa YK:n piirissä ja ilmaissut selkeän tukensa Palestiinan valtiopyrkimyksille, mutta toisaalta todennut, ettei Palestiinan asemaa koskevan YK:n päätöslauselman puolesta äänestäminen merkitse Suomelle Palestiinan valtion tunnustamista, sopivimmaksi vaihtoehdoksi katsottiin valmistella sopimus, jonka tekevät Suomi ja Palestiina. Palestiina hyväksyi tämän kompromissin, minkä jälkeen sopimus allekirjoitettiin Suomen ja Palestiinan välillä syyskuussa 2013. Kuten edellä on todettu, myös Tanska on toiminut vastaavalla tavalla. On huomattava, että noudatettu käytäntö poikkeaa Suomessa tavanomaisesti noudatetusta valtiosopimuskäytännöstä, jonka mukaisesti Suomi pyrkii tekemään valtiosopimukset Suomen tasavallan

hallituksen nimissä. ”Suomen” käyttämistä osapuolena pidettiin kuitenkin tässä tapauksessa perusteltuna pyrittäessä tasapainoon ”Palestiina” -nimityksen kanssa.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksen tavoitteena on hyväksyä ja saattaa voimaan sopimus, jonka tavoitteena on parantaa Helsingissä olevan palestiinalaisedustuston asemaa myöntämällä edustustolle, sen henkilökunnalle ja perheenjäsenille Wienin yleissopimuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaiset erioikeudet ja vapaudet Suomessa. Keskeisiä oikeuksia nykytilaan verrattuna ovat vapautus välillisistä veroista, tulleista ja autoverosta, edustuston ja sen henkilöstön loukkaamattomuus ja lainkäyttövapautus. Hankkeen taustalla on Pohjoismaiden ministerineuvoston yhteinen näkemys siitä, että palestiinalaisedustustojen aseman tulisi olla Pohjoismaissa keskenään verrannollisella tasolla. Sopimuksen voimaantulon myötä palestiinalaisedustustoa aletaan kutsua Suomessa Palestiinan edustustoksi. Sopimuksen tekeminen Palestiinan kanssa ei merkitse Palestiinan valtion tunnustamista. Esitykseen sisältyy ehdotus laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

3 Esityksen vaikutukset

Sopimuksen merkitys on ennen kaikkea poliittinen, sillä sen tarkoituksena on osaltaan edistää Palestiinan valtioperspektiivin vahvistumista. Sopimuksella voidaan katsoa olevan myös taloudellisia vaikutuksia lähinnä sopimuksen voimaantulon myötä myönnettävien uusien veroetuuksien kautta. Näiden voidaan arvioida jäävän kuitenkin vähäisiksi jo sen vuoksi, että kyse on pienestä edustustosta.

Edustuston ulkomainen henkilökunta ja henkilökunnan ulkomaiset perheenjäsenet ovat jo aiemmin nauttineet tuloverolain 12 §:n nojalla vapautusta tuloverosta. Tuloverolain 12 §:n 1 momentin mukaan vieraan valtion Suomessa olevassa diplomaattisessa tai muussa siihen rinnastettavassa edustustossa palveleva, hänen perheenjäsenensä tai yksityinen palvelijansa ovat, jos he eivät ole Suomen kansalaisia, velvollisia suorittamaan veroa ai-

noastaan täällä olevasta kiinteistöstä saamastaan tulosta, täällä harjoittamastaan elinkeinosta saamastaan tulosta, suomalaisen asunto-osakeyhtiön tai muun osakeyhtiön osakkeiden taikka asunto-osuuskunnan tai muun osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitusta huoneistosta saamastaan vuokratulosta ja muun kuin tässä momentissa tarkoitetun toimen perusteella täältä saamastaan palkka- ja eläketulosta.

Sopimuksen myötä Palestiinan edustusto saa vapautuksen veroista edustuston viralliseen käyttöön tehdyistä hankinnoista, mikä merkitsee tältä osin vapautusta valmisteverosta, vastavuoroisuuden perusteella arvonlisäverosta ja tulleista sekä edustuston virka-auton osalta lisäksi vapautuksen autoverosta, arvonlisäverosta, ajoneuvoverosta ja tulleista. Lisäksi edustusto saa vapautuksen varainsiirtoverosta viralliseen käyttöön tulevan omaisuuden osalta.

Diplomaattisen aseman saava edustuston henkilöstö saa aiemman tuloverovapautuksen lisäksi vapautuksen omaan ja talouteensa kuuluvien perheenjäsentensä käyttöön tulevien tavaroiden tulleista, valmisteverosta, arvonlisäverosta vastavuoroisuuden perusteella (henkilökohtaiset hankinnat) sekä henkilökohtaisessa käytössä olevan ajoneuvon osalta lisäksi vapautuksen tulleista, autoverosta, arvonlisäverosta ja ajoneuvoverosta.

Edustuston hallinnollinen henkilökunta saa aiemman tuloverovapautuksen lisäksi henkilökohtaisessa käytössä olevan ajoneuvon osalta oikeuden ajoneuvon verottomaan hankintaan tai tuontiin sekä vapautuksen tulleista ja veroista sellaisten esineiden osalta, jotka he tuovat maahan omaan ja talouteensa kuuluvien perheenjäsentensä käyttöön kuuden kuukauden kuluessa Suomeen saapumisesta. Hallinnollinen henkilökunta ei saa muita vapautuksia veroista.

Henkilökunnan muut jäsenet, kuten lähetetyt autonkuljettajat, taikka heidän perheenjäsenensä eivät saa sopimuksen myötä uusia verohelpotuksia. He nauttivat jo nykyisellään vapautusta tuloverosta tuloverolain 12 §:n perusteella. Suomesta palkattu mahdollinen muu henkilökunta ei saa sopimuksen myötä mitään vero- taikka tullihelpotuksia.

Suomi tukee Helsingissä toimivaa Palestiinan edustustoa vuosittain noin 160 000 eurolla

Suomen ja Palestiinan hallinnon välillä tehdyn sopimuksen (SopS 36/2005) perusteella. Tuella pyritään kattamaan edustuston toimintaan liittyvät kulut, joita ovat muun muassa palkat, vuokrat, tietoliikenne, vakuutukset, hankinnat, tilintarkastukset ja virkamatkat. Päätös tuesta tehdään joka vuosi erikseen. Suomi tuki taloudellisesti palestiinalaisedustustoa ensimmäisen kerran vuonna 1995 ja sittemmin tukea on myönnetty vuosittain. Vuonna 2013 tukea myönnettiin 170 000 euroa. Myönnettävään tukeen on tehty yleensä vuosittainen korotus vastaamaan hintojen nousua. Edustuston tuen mitoituksessa on tähän saakka huomioitu, että edustusto ei nauti erioikeuksia ja vapauksia. Edustuston saama veroetu tullaan jatkossa huomioimaan päätettäessä myönnettävän tuen suuruudesta.

Sopimuksen hyväksymisellä ei ole henkilöstö- tai organisaatiovaikutuksia.

4 Asian valmistelu

Palestiinalaisedustuston aseman korottaminen perustuu Pohjoismaiden kesken sovittuun menettelyyn siitä, että palestiinalaisedustustoilla olisi mahdollisimman yhdenmukainen asema kaikissa Pohjoismaissa. Toukokuussa 2013 pidetyssä pohjoismaisessa ulkoministerikokouksessa Suomi ja Tanska julkistivat yhteisesti tiedon neuvottelujen aloittamisesta. Suomen ehdotus sopimukseksi valmisteltiin ulkoasiainministeriössä yhdessä valtiovarainministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön, Väestörekisterikeskuksen ja Kansaneläkelaitoksen kanssa. Sopimuksen pohjana käytettiin Ruotsin ja Norjan tekemiä sopimuksia.

Sopimushankkeesta tiedotettiin eduskunnan ulkoasiainvaliokunnalle PL 97 §:n nojalla (UTP 13/2011 vp; jatkokirjelmä 1.UM 16.11.2012 vp). Tämän jälkeen Suomen yhteystoimisto Ramallahissa toimitti sopimusehdotuksen Palestiinan ulkoministeriölle joulukuussa 2012. Palestiinan ulkoministeriö vastasi ehdotukseen maaliskuussa 2013 todeten, että marraskuussa 2012 tehdyn Palestiinan tarkkailijavaltioistatusta YK:ssa koskevan päätöslauselman 67/19 jälkeen, se voisi allekirjoittaa sopimuksen ainoastaan Palestiinan valtion, ei palestiinalaishallinnon (PA) nimissä. Sopimuksen sisältöön Palestiinalla ei ollut huomioita.

Suomi ei ole tunnustanut Palestiinan valtiota PL 93.1 §:n mukaisesti, joten Suomi ei voi kahdensuhteissaan Palestiinan kanssa käyttää nimeä ”Palestiinan valtio”. Suomi on kuitenkin edellä selostetuilla tavoin tukenut Palestiinan tarkkailijavaltioasemaa YK:n piirissä äänestämällä Palestiinan tarkkailijavaltioasemaa koskevan päätöslauselman puolesta. Äänestyksen yhteydessä Suomi jätti kuitenkin useiden muiden valtioiden tavoin selityksen, jossa todettiin, ettei puolesta äänestämisen merkitse Palestiinan valtion tunnustamista. Tämän johdosta heinäkuussa 2013 palestiinalaishallinnolle esitettiin, että sopimus tehtäisiin Suomen ja Palestiinan välillä. Luonnoksen luovuttamisen yhteydessä palestiinalaishallinnolle selvitettiin, että sopimusta ei tulisi tulkita osoitukseksi Palestiinan valtion hiljaisesta tunnustamisesta. Palestiinalaishallinnon ulkoministeriö hyväksyi Suomen tekemän sopimusehdotuksen 25 päivänä heinäkuuta 2013.

Sopimuksen allekirjoittamisesta pyydettiin lausunnot valtiovarainministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, Kansaneläkelaitokselta ja Väestörekisterikeskukselta. Lausunnoissa ei nähty estettä sopimuksen allekirjoittamiselle. Valtiovarainministeriö kiinnitti lausunnossaan

huomiota palestiinalaisedustuston vuosittain Suomelta saamaan tukeen ja huomautti, että tuen mitoituksessa on tähän saakka huomioitu se, ettei edustusto ole nauttinut diplomaattisia erioikeuksia ja vapauksia. Ministeriö esitti sen vuoksi, että sopimuksen tultua voimaan edustustolle valtion talousarviossa mahdollisesti myönnettävän taloudellisen tuen suuruutta määriteltäessä otetaan huomioon sopimuksen mukaisista erioikeuksista ja vapauksista johtuva edustuston kustannusten mahdollinen aleneminen. Kansaneläkelaitoksen lausunnossa kiinnitettiin huomiota sosiaaliturvalainsäädännön soveltamista koskeviin tulkintakysymyksiin, jotka sovittiin selvennettäväksi hallituksen esityksen perusteluissa.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2013 Suomen ja Palestiinan välisten konsultaatioiden yhteydessä.

Hallituksen esityksestä pyydettiin lausunnot valtiovarainministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, Kansaneläkelaitokselta ja Väestörekisterikeskukselta. Lausunnon antajista sosiaali- ja terveysministeriö sekä Kansaneläkelaitos esittivät huomioita 11 artiklan perustelujen tarkentamiseksi. Lausunnot on otettu huomioon esitystä viimeisteltäessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Sopimuksen sisältö ja sen suhde Suomen lainsäädäntöön

Johdanto. Sopimuksen johdannossa kiinnitetään huomiota 13 päivänä syyskuuta 1993 annettuun julistukseen Palestiinan vapautusjärjestön ja Israelin välisten väliaikaisten itsehallintojärjestelyjen periaatteista. Johdantoon on kirjattu osapuolten tahto jatkaa ja edelleen kehittää Suomen ja Palestiinan välisiä suhteita ja tietoisuus palestiinalaishallinnon merkittävästä toimintapanoksesta valtionrakenteiden kehittämisessä ja siviili-instituutioiden vahvistamisessa. Johdannossa kiinnitetään huomiota myös siihen, että palestiinalaishallinnon yleisvaltuuskunnasta käytetään nimeä palestiinalaisedustusto vuonna 2011 sovitun mukaisesti.

1 artikla. Artikla sisältää sopimuksen keskeiset määritelmät. Kohdassa 1 selvennetään, että sopimuksen ilmauksilla "edustuston päällikkö", "edustuston jäsenet", "diplomaattinen edustaja", "hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet", "edustuston palveluskunta" ja "edustuston tilat" on soveltuvin osin se merkitys, joka niille annetaan vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen 1 artiklassa. Tämän mukaisesti "edustuston päällikkö" tarkoittaa henkilöä, jonka lähettäjävaltio (Palestiina) on määrännyt toimimaan tässä ominaisuudessa; "edustuston jäsenet" tarkoittaa edustuston päällikköä ja edustuston henkilökunnan jäseniä; "hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet" tarkoittaa edustuston hallinnollisessa tai teknillisessä palveluksessa olevia edustuston henkilökunnan jäseniä; "palveluskunta" tarkoittaa edustuston palvelusväkeen kuuluvia edustuston henkilökunnan jäseniä ja "edustuston tilat" tarkoittaa omistusoikeudesta riippumatta rakennuksia tai niiden osia sekä niihin liittyvää maa-alueetta, joita käytetään edustuston tarkoituksiin, mukaan luettuna edustuston päällikön asunto.

Kohdassa 2 selvennetään, että sopimuksessa "perheenjäsen" tarkoittaa henkilöä, joka kuuluu Suomen ulkomaalaislaissa (301/2004) tarkoitettuun perheenjäsenten ryhmään. Ulkomaalaislain 37 §:ssä (380/2006) perheenjäseneksi katsotaan Suomessa asuvan henkilön

aviopuoliso sekä alle 18-vuotias naimaton lapsi, jonka huoltaja on Suomessa asuva henkilö tai tämän aviopuoliso. Jos Suomessa asuva henkilö on alaikäinen lapsi, perheenjäsen on hänen huoltajansa. Perheenjäseneksi katsotaan myös samaa sukupuolta oleva henkilö, jos parisuhde on kansallisesti rekisteröity. Aviopuolisoihin rinnastetaan jatkuvasti yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa elävät henkilöt sukupuolestaan riippumatta. Tällaisen rinnastuksen edellytyksenä on, että he ovat asuneet vähintään kaksi vuotta yhdessä. Asumisaikaa ei edellytetä, jos henkilöillä on yhteisessä huollossa oleva lapsi tai jos on muu painava syy. Painavana syynä on käytännössä pidetty edustuston virallista ilmoitusta perhesiteestä. Lapsen rinnastetaan myös alle 18-vuotias naimaton lapsi, joka on huoltajansa tosiasiallisessa huollossa ja tosiasiallisen huollon tarpeessa oleskelulupahakemuksen ratkaisupäivänä, mutta jonka huoltosuhteesta ei ole saatavissa virallista selvitystä (*kasvattilapsi*).

2 artikla. Artikla koskee edustustolle myönnettäviä erioikeuksia ja vapauksia. Palestiinan edustustolle myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät Helsingissä toimiville diplomaattisille edustustoille Wienin yleissopimuksen ja kansallisen lain perusteella. Edustuston tiloja ei käytetä tavalla, joka on ristiriidassa edustuston tehtävien kanssa.

Wienin yleissopimuksen 22–28 ja 36 artiklassa ovat määräykset diplomaattisille edustustoille myönnettävistä erioikeuksista ja vapauksista. Sopimuksen 22 artiklassa määrätään tilojen loukkaamattomuudesta. Sen mukaisesti vastaanottajavaltion edustajat eivät edustuston päällikön luvatta saa tunkeutua tiloihin. Vastaanottajavaltiolla on erityinen velvollisuus ryhtyä kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin edustuston suojelemiseksi sinne tunkeutumiselta ja vahingonteolta sekä sen estämiseksi, että edustuston rauhaa häiritään tai sen arvovaltaa vahingoitetaan. Artiklassa määrätään myös edustuston tilat, niiden kalustus ja muu niissä oleva omaisuus sekä edustuston kuljetusvälineet vapautetuiksi etsinnästä, pakko-otosta, takavarikoinnista tai täytäntöönpanotoimenpiteistä.

Wienin yleissopimuksen 24 artiklan mukaan edustuston arkisto ja asiakirjat ovat aina loukkaamattomia riippumatta niiden sijainnista. Wienin yleissopimuksen 25 artiklan mukaan vastaanottajavaltion on kaikin tavoin helpotettava edustuston tehtävien suorittamista. Edelleen Wienin yleissopimuksen 27 artiklassa taataan edustuston vapaa viestiyhteys. Määräyksen mukaisesti vastaanottajavaltion on sallittava edustustolle kaikissa virallisissa tarkoituksissa vapaa viestiyhteys ja suojeltava sitä. Yhteydenpidossa lähettäjävaltion hallituksen ja sen muiden edustustojen sekä konsulinvirastojen kanssa edustusto saa, riippumatta näiden sijainnista, käyttää kaikkia sopivia keinoja mukaan luettuina diplomaattiset kuriirit sekä koodi- ja salakielisanomat. Edustusto saa kuitenkin asentaa radiolähettimen ja käyttää sitä vain vastaanottajavaltion luvalla. Edustuston virallinen kirjeenvaihto on loukkaamaton. Virallisella kirjeenvaihdolla tarkoitetaan kaikkea edustustoon ja sen toimintaan liittyvää kirjeenvaihtoa. Diplomaattista kuriirilähetystä ei saa avata eikä pidättää. Diplomaattisen kuriirilähetysten muodostavien kollojen tulee olla niiden luonteen osoittavilla näkyvillä ulkonaisilla merkeillä varustettuja ja ne saavat sisältää vain diplomaattisia asiakirjoja tai viralliseen käyttöön tarkoitettuja esineitä.

Edustuston virkatehtäviensä hoitamisesta perimät maksut ovat Wienin yleissopimuksen 28 artiklan mukaisesti vapautetut kaikista veroista ja muista suorituksista. Wienin yleissopimuksen 36 artiklan 1 kappaleen a kohdassa on määrätty edustuston oikeudesta tullivapautukseen edustuston viralliseen käyttöön tarkoitettujen tavaroiden osalta. Edustuston viralliseen käyttöön tulevat tavarat ovat tullilain (1466/1994) 10 §:n ja arvonlisäverolain (1501/1993) 94 §:n 1 momentin 20 kohdan perusteella tullittomia ja arvonlisäverottomia. Valmisteverotuslain (182/2010) 18 §:n nojalla verottomia ovat tuotteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkovallan Suomessa toimivan diplomaattisen edustuston virallisessa käytössä. Arvonlisäverolain 127 §:n 1 momentin mukaan ulkovallan Suomessa toimivalle diplomaattiselle ja muulle samassa asemassa olevalle edustustolle voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa viralliseen käyttöön ostettujen tavaroiden ja palveluiden hankintaan sisältyvä vero. Lisäksi edustustolle

myönnetään vapautus virka-auton autoverosta autoverolain (1482/1994) 22 §:n nojalla, ajoneuvoverosta ajoneuvoverolain (1281/2003) 12 §:n 1 kohdan nojalla ja tulleista tullilain 10 §:n mukaisesti. Autoverosta ja ajoneuvoverosta vapautus edellyttää, että ajoneuvo on rekisteröity erityisillä C- tai CD -tunnuksilla. Varainsiirtoverolain (931/1996) 3 §:n mukaan varainsiirtoverolain estämättä noudatetaan, mitä Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa määrätään. Näin ollen edustusto saa vapautuksen varainsiirtoverosta viralliseen käyttöön tulevan omaisuuden osalta.

3 artikla. Artiklassa määrätään edustuston oikeudesta käyttää Palestiinan lippua. Edustusto voi käyttää Palestiinan lippua ja tunnusta edustuston tiloissa, edustuston päällikön asunnossa ja edustuston ajoneuvoissa. Määräyksessä vahvistetaan jo nyt noudatettava käytäntö ja se vastaa Wienin yleissopimuksen 20 artiklan määräyksiä.

4 artikla. Artikla sisältää määräykset Suomen viranomaisten hyväksynnästä edustuston päällikölle ja muille edustuston henkilökunnan jäsenille. Edustuston päällikön nimittää Suomen viranomaisten antaman suostumuksen perusteella Palestiina. Edustuston päälliköllä on suurlähettilään arvonimi. Edustuston muut jäsenet voi nimittää Suomen viranomaisten suostumuksen perusteella joko Palestiina tai edustuston päällikkö. Wienin yleissopimuksen 7 artiklassa lähettäjävaltion hyväksyttäväksi alistetaan vain sotilas- laivasto- ja ilmailuasiamiehet. Wienin yleissopimuksessa ei siten edellytetä, että Suomen viranomaiset hyväksyisivät myös muut edustuston jäsenet. Vastaava määräys sisältyy myös Norjan ja Ruotsin tekemiin sopimuksiin. Viranomaisella tarkoitetaan tässä yhteydessä Suomen ulkoasiainministeriötä.

5 artikla. Artiklan mukaan Suomen viranomaiset voivat milloin tahansa tarvitsematta perustella päätöstään ilmoittaa Palestiinalle 3 artiklassa tarkoitetun suostumuksen peruuttamisesta yhden tai useamman edustuston jäsenen osalta. Tällaisissa tapauksissa kaikki sopimuksen mukaiset kyseessä olevia edustuston jäseniä koskevat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut lakkaavat tällaisen henkilön poistuessa Suomesta tai hänen poistumiselleen Suomesta määrätyn kohtuullisen ajan päätyttyä.

Wienin yleissopimuksen 9 artiklan mukaan vastaanottajavaltio voi milloin tahansa ja tarvitsematta perustella päätöstään ilmoittaa lähettäjävaltiolle, että edustuston päällikkö tai sen diplomaattisen henkilökunnan jäsen on *persona non grata* tai että edustuston henkilökunnan jotakin muuta jäsentä ei voida hyväksyä. Lähettäjävaltion on tällaisessa tapauksessa joko kutsuttava asianomainen henkilö kotiin tai vapautettava hänet tehtävistään edustustossa. Henkilön voidaan julistaa olevan *non grata* tai ei-hyväksyttävä ennen hänen saapumistaan vastaanottajavaltion alueelle. Jos lähettäjävaltio kieltäytyy täyttämästä tai jollei se kohtuullisessa ajassa täytä edellä selostettuja velvollisuuksiaan, vastaanottaja valtio voi kieltäytyä tunnustamasta asianomaista henkilöä edustuston jäseneksi. Wienin yleissopimuksen 39 artiklassa määrätään erioikeuksien ja vapauksien lakkaamishetkestä ja se vastaa asiasisällöltään nyt hyväksytyksi esitetyn sopimuksen 5 artiklaa.

6 artikla. Edustuston päällikölle ja diplomaattisina edustajina toimiville 4 artiklassa tarkoitetuille muille edustuston jäsenille sekä heidän perheenjäsenilleen myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät diplomaattisille edustajille vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti.

Diplomaattisen aseman saavan henkilökunnan erioikeuksista on määrätty Wienin yleissopimuksen 29-36 artiklassa ja perheenjäsenten erioikeuksista ja vapauksista 37 artiklassa. Wienin yleissopimuksen 38 artiklassa määrätään rajoituksista koskien vastaanottajavaltion kansalaisia ja vastaanottajavaltiossa vakinaisesti asuvia henkilöitä.

Wienin yleissopimuksen 29 artiklan mukaan diplomaattisen edustajan henkilö on koskematton. Häntä ei saa pidättää eikä hänen vapauttaan muutoin riistää. Vastaanottajavaltion on kohdeltava häntä asiaankuuluvalla kunnioituksella ja ryhdyttävä kaikkiin sopiviin toimenpiteisiin estääkseen hänen henkilöönsä, vapauteensa ja arvoonsa kohdistuvat loukkaukset. Myös diplomaattisen edustajan yksityisasunto nauttii sopimuksen 30 artiklan mukaan samaa loukkaamattomuutta ja suojelua kuin edustuston tilat. Vastaavasti edustajan asiakirjat, kirjeenvaihto ja lähtökohtaisesti

myös hänen omaisuutensa, kuten esimerkiksi ajoneuvo nauttivat loukkaamattomuutta.

Wienin yleissopimuksen 31 artiklassa diplomaattinen edustaja vapautetaan vastaanottajavaltion rikosoikeudellisesta tuomiovallasta. Hän on vapaa myös sen siviilioikeudellisesta ja hallinnollisesta tuomiovallasta, paitsi milloin kysymyksessä on: a) vastaanottajavaltiossa sijaitsevaa yksityistä kiinteistöä koskeva kanne, ellei kiinteistö ole hänen hallinnassaan lähettäjävaltion lukuun edustuston tarkoituksia varten; b) jäämistöä koskeva kanne, johon nähden diplomaattinen edustaja esiintyy testamentin toimeenpanijana, pesänselvittäjänä, perillisenä tai jälkisäädöksen saajana ja toimii yksityishenkilönä eikä lähettäjävaltion puolesta taikka c) kanne, joka koskee diplomaattisen edustajan vastaanottajavaltiossa virallisten tehtäviensä ohella harjoittamaa ammatti- tai liiketoimintaa. Diplomaattinen edustaja ei ole velvollinen toimimaan todistajana. Diplomaattista edustajaa kohtaan ei saa ryhtyä minkäänlaisiin pakkotäytäntöönpanoa koskeviin toimenpiteisiin paitsi, jos kyse on hänen henkilöönsä tai asuntoansa koskevista toimenpiteistä edellyttäen, että toimiin voidaan ryhtyä loukkaamatta edustajan tai hänen asuntonsa koskemattomuutta. Diplomaattisen edustajan vapaus vastaanottajavaltion tuomiovallasta ei vapauta häntä lähettäjävaltion tuomiovallasta.

Wienin yleissopimuksen 32 artiklassa määrätään lähettäjävaltion mahdollisuudesta luopua diplomaattisen edustajan ja tämän perheenjäsenten tuomiovaltaa koskevasta vapautuksesta. Luopumisen on aina oltava nimenomainen. Luopumisen tuomiovaltaa koskevasta vapautuksesta siviilijutussa tai hallinnollisessa asiassa ei katsota sisältävän luopumista tuomion täytäntöönpanoa koskevasta vapautuksesta, johon vaaditaan erillinen luopuminen. Wienin yleissopimuksen 38 artikla sisältää kuitenkin tuomiovallasta luopumista koskevan rajoitteen, jonka mukaan diplomaattinen edustaja, joka on sanotun valtion kansalainen tai asuu siellä vakinaisesti, nauttii vapautusta tuomiovallasta ja loukkaamattomuutta vain hänelle kuuluvia tehtäviä hoidettaessa suoritettujen virallisten toimenpiteitten osalta. Wienin yleissopimuksen 8 artiklassa määrätään, että edustuston diplomaattisen henkilökunnan jäsenten tulee periaatteessa olla lähettäjävaltion kansalaisia. Edustuston diplomaat-

tisen henkilökunnan jäseneksi ei saa määrätä vastaanottajavaltion kansalaisia, ellei vastaanottajavaltio anna siihen suostumustaan, jonka se voi milloin tahansa peruuttaa.

Diplomaattinen edustaja on myös vapautettu kaikista henkilöön tai omaisuuteen kohdistuvista valtiollisista, alueellisista tai kunnallisista maksuista ja veroista Wienin yleissopimuksen 34 artiklan perusteella. Wienin yleissopimuksen mukainen vapautus ei kuitenkaan koske a) sellaisista välillisistä veroista, jotka säännönmukaisesti sisällytetään tavarain tai palvelusten hintaan; b) vastaanottajavaltion alueella sijaitsevasta yksityisestä kiinteästä omaisuudesta kannettavista maksuista ja veroista, paitsi milloin kiinteistö on hänen hallinnassaan lähettäjävaltion lukuun edustuston tarkoituksia varten; c) vastaanottajavaltiossa kannettavista perintö- ja jäämistöveroista ellei muuta seuraa Wienin yleissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan määräyksistä; d) maksuista ja veroista, jotka kannetaan vastaanottajavaltiossa olevasta lähteestä kertyvästä yksityisestä tulosta sekä vastaanottajavaltiossa oleviin kaupallisiin yrityksiin tehdyistä sijoituksista kannettavista omaisuusveroista; e) maksuista ja veroista, joita peritään suoritetuista palveluksista; eikä f) kiinteistöä koskevista kirjaamis-, kiinnitys- tai lunastusmaksuista sekä leimaverosta ellei muuta seuraa 23 artiklan määräyksistä.

Wienin yleissopimuksen 35 artiklan tavoin Suomen on vapautettava Palestiinan edustuston diplomaattisiin edustajiin rinnastettavat henkilöt kaikista henkilökohtaisista palvelusvelvollisuuksista, kaikenluontoisista julkisista velvollisuuksista sekä sotilaallisista rasituksista, kuten pakko-otosta, sotilaallisista maksuista ja pakkomajoituksesta.

Wienin yleissopimuksen 36 artiklassa on määrätty edustustojen diplomaattisen henkilökunnan tullivapaudesta. Artiklan mukaan vastaanottajavaltion on sellaisten lakien ja määräysten mukaisesti, jotka se mahdollisesti saattaa voimaan, sallittava tuoda maahan ja vapautettava kaikista tulleista ja vastaavista maksuista, jotka eivät johdu esineiden varastoimisesta, kuljetuksesta ja vastaavista palveluksista, diplomaattisen edustajan tai hänen talouteensa kuuluvien perheenjäsenten henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettut esineet mukaan luettuina hänen sijoittumiseensa tarkoite-

tut esineet. Diplomaattisen edustajan henkilökohtaiset matkatavarat ovat vapautetut tarkastuksesta, jollei ole vakavia perusteita olettaa niiden sisältävän esineitä, joita sopimuksen tullivapautusta koskevat poikkeukset eivät koske tai joita vastaanottajavaltion lain mukaan ei saa tuoda maahan tai viedä sieltä taikka joiden maahantuonti tai maastavienti on karanteenimääräysten alaisista. Tarkastus voidaan tällöin suorittaa vain asianomaisen diplomaattisen edustajan tai hänen valtuutetun edustajansa läsnä ollessa.

Suomen kansallisessa lainsäädännössä Palestiinan edustuston diplomaattiseen henkilökuntaan rinnastettavat henkilöt ovat jo tällä hetkellä vapautettu tuloverosta tuloverolain 12 §:n nojalla. Sopimukseen sisältyvän kansallista lainsäädäntöä koskevan viittauksen myötä he saavat lisäksi vapautuksen arvonnäköisestä verosta ja valmisteverosta. Valmisteverotuslain 18 §:n nojalla verottomia ovat tuotteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkovallan Suomessa toimivan diplomaattisen edustuston virallisessa käytössä tai diplomaattisen edustajan tai heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten henkilökohtaisessa käytössä. Arvonnäköisoverolain 127 §:n 2 momentin mukaan ulkovallan Suomessa toimivalle diplomaattiselle edustajalle voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero, kun tavara tai palvelu on ostettu edustajan taikka hänen talouteensa kuuluvan perheenjäsenen henkilökohtaiseen käyttöön. Lisäksi diplomaattiset edustajat ja heidän perheenjäsenensä saavat vapautuksen henkilökohtaisen ajoneuvonsa autoveroista autoverolain 22 §:n nojalla ja ajoneuvoverosta ajoneuvoverolain 12 §:n 1 kohdan nojalla sekä tulleista tullilain 10 §:n nojalla. Vapautuksen saaminen edellyttää verottoman ajoneuvon rekisteröintiä erityisiin kilpiin (CD/C).

Diplomaattisen edustajan talouteen kuuluvat perheenjäsenet, jotka eivät ole vastaanottajavaltion kansalaisia, nauttivat Wienin yleissopimuksen 29–36 artiklassa mainittuja erioikeuksia ja vapauksia. Tähän perustuen vain Palestiinan edustuston ne diplomaattisten edustajien perheenjäsenet, jotka eivät ole Suomen kansalaisia, nauttivat edellä selostettuja erioikeuksia ja vapauksia.

7 artikla. Artiklassa määrätään erioikeuksista ja vapauksista henkilöille, jotka työskente-

levät Palestiinan edustustossa hallinnollisissa tai teknisissä tehtävissä sekä heidän perheenjäsenistään. Artiklan mukaan sellaisille edustuston jäsenille, jotka suorittavat hallinnollisia ja teknisiä tehtäviä, sekä heidän perheenjäsenilleen myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät tällaiselle henkilöstölle vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti. Tämä merkitsee käytännössä viittausta Wienin yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaisiin oikeuksiin. Tämän mukaisesti edustuston hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet sekä näiden talouteen kuuluvat perheenjäsenet, jotka eivät ole vastaanottajavaltion (Suomen) kansalaisia tai eivät asu Suomessa vakinaisesti, nauttivat edellä 6 artiklan yhteydessä selostettuja Wienin yleissopimuksen 29-35 artiklassa mainittuja erioikeuksia ja vapauksia kuitenkin niin, että 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vapautus siviilioikeudellisesta ja hallinnollisesta tuomiovallasta ei koske heidän virkatehtävien ulkopuolella suorittamiaan tekoja. He nauttivat lisäksi Wienin yleissopimuksen 36 artiklan 1 kohdassa määrättyä vapautusta tulleista ja vastaavista maksuista sellaisten esineiden osalta, jotka he tuovat maahan ensimmäisen kerran sinne asettuessaan. Käytännössä tämä tarkoittaa henkilökohtaisten muuttotavaroiden verotonta tuontia kuuden kuukauden kuluessa Suomeen saapumisesta.

Samoin kuin diplomaattinen henkilökunta hallinnolliseen ja tekniseen henkilökuntaan kuuluvat edustuston ulkomaiset työntekijät ovat vapautettuja tuloverolain 12 §:n perusteella tuloverosta. Heillä on myös oikeus verottoman ajoneuvon hankintaan taikka tuontiin kuuden kuukauden kuluessa Suomeen saapumisesta. Vapautuksen saaminen edellyttää ajoneuvojen rekisteröintiä erityisiin kilpiin (C). Hallinnollinen ja tekninen henkilökunta taikka heidän perheenjäsenensä eivät saa muita verovapauksia.

8 artikla. Edustuston palveluskunnalle myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät tällaiselle henkilöstölle Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti. Wienin yleissopimuksen 37 artiklan 3 kappaleen mukaan edustuston pal-

veluskunnan jäsenet, jotka eivät ole vastaanottajavaltion kansalaisia tai eivät asu siellä vakinaisesti, nauttivat vapautta tehtäviään hoitaessaan suorittamiensa toimenpiteiden osalta, vapautusta työsuhteen perusteella saadusta tulosta kannettavista veroista ja maksuista sekä Wienin yleissopimuksen 33 artiklassa mainittua vapautusta vastaanottajavaltion sosiaaliturvaa koskevista määräyksistä. Palveluskuntaan kuuluviksi katsottavat edustuston työntekijät ja heidän perheenjäsenensä nauttivat jo tällä hetkellä vapautusta tuloverosta tuloverolain 12 §:n nojalla. Kansallisessa lainsäädännössä ei ole säädetty muista verovapautuksista tälle ryhmälle. Palveluskuntaan kuuluvat henkilöt ja heidän perheenjäsenensä ovat vapautettuja Suomen tuomiovallasta vain virkatehtäviensä osalta. Wienin yleissopimuksen 38 artiklassa määrätään rajoituksista koskien vastaanottajavaltion kansalaisia ja vastaanottajavaltiossa vakinaisesti asuvia henkilöitä.

9 artikla. Artiklassa määrätään edustuston henkilöstölle annettavista tilapäisistä oleskeluluvista. Ulkomaalaislain (301/2004) 69 §:n 3 momentin mukaan ulkoasiainministeriö myöntää tilapäisen oleskeluluvan lähettäjävaltiota Suomessa edustavan diplomaatti- ja konsuliedustuston sekä kansainvälisen järjestön Suomessa olevan toimielimen henkilökuntaan kuuluvalla ja hänen perheenjäsenelleen. Oleskelulupa myönnetään henkilölle hänen saavuttuaan Suomeen. Ulkomaalaislain säännös koskee sopimuksen voimaantulon jälkeen myös Palestiinan edustuston palvelukseen tulevaa ulkomaista henkilökuntaa. Ulkomaalaislain 33 a §:n (631/2011) mukaan ulkoasiainministeriön 69 §:n 3 momentin nojalla myöntämän oleskeluluvan osoitukseksi annetaan erityinen henkilökortti.

Ulkoasiainministeriön ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista (1353/2011) annetun asetuksen perusteella henkilökortin myöntäminen Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston henkilökuntaan kuuluvalla ja hänen perheenjäsenelleen on maksutonta. Henkilökortin kirjaintunnus (A, B, C tai D) ilmaisee kortinhaltijan aseman. Diplomaattiseen henkilökuntaan rinnastuva Palestiinan edustuston jäsen saa ulkoasiainministeriöltä henkilökortin A eli diplomaattikortin. Hallinnolliseen ja tekniseen henkilökuntaan kuuluva Palestiinan edustustossa

työskentelevä henkilö saa ulkoasiainministeriöltä henkilökortin B ja palveluskunta -kategoriaan kuuluvat henkilöt saavat ulkoasiainministeriöltä henkilökortin C. Kun ulkoasiainministeriö on oleskeluluvan myöntävä viranomainen, oleskelulupa sisältyy henkilökorttiin.

10 artikla. Artiklan mukaan sopimuksessa määrättyjen erioikeuksien ja vapauksien tarkoituksena ei ole hyödyttää yksilöitä vaan taata heidän tehtäviensä tehokas hoitaminen Palestiinan puolesta. Kaikkien sopimuksen mukaisia erioikeuksia ja vapauksia nauttivien henkilöiden velvollisuutena on noudattaa Suomen säädöksiä ja määräyksiä, sanotun vaikuttamatta heidän erioikeuksiinsa ja vapauksiinsa. Vastaavantyyppinen määräys sisältyy myös Wienin yleissopimuksen 41 artiklan 1 kappaleeseen, jonka mukaan kaikkien erioikeuksia ja vapauksia nauttivien henkilöiden tulee noudattaa vastaanottajavaltion lakeja ja määräyksiä, sikäli kuin nämä eivät ole ristiriidassa heidän erioikeuksiensa ja vapauksiensa kanssa. Heidän tulee myös olla puuttumatta vastaanottajavaltion sisäisiin asioihin.

11 artikla. Artiklan mukaan edustuston jäsenet ja heidän perheenjäsenensä vapautetaan Suomessa voimassa olevista sosiaaliturvaa koskevista määräyksistä ja kaikista pakollisista sosiaaliturvamaksuista vastaavasti kuin mikä koskee vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevassa Wienin yleissopimuksessa tarkoitettuja henkilöitä. Lisäksi määrätään, että hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet ja edustuston palveluskuntaan kuuluvat, jotka palvelukseen ottamisensa ajankohtana jo asuvat Suomessa ja kuuluvat Suomen sosiaaliturvajärjestelmien piiriin, voivat edelleen kuulua Suomen sosiaaliturvajärjestelmiin. Edustusto vastaa kaikista pakollisista maksuista, jotka on suoritettava Suomen sosiaaliturvajärjestelmiin tällaisten henkilöiden osalta.

Kansallisessa sosiaaliturvalainsäädännössä ei ole säännöksiä diplomaattiseen edustustoon rinnastettavan edustuston palveluksessa olevien henkilöiden sosiaaliturvasta, vaan säännökset koskevat ainoastaan vieraan valtion edustustoissa palvelevien sosiaaliturvaa. Muun muassa asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain (1573/1993; jäljempänä soveltamisalalaki) 10 §:n 1 momentin mukaan vieraan valtion

kansalaiseen ei sovelleta kyseisessä laissa tarkoitettua sosiaaliturvalainsäädäntöä, jos hän Suomessa palvelee vieraan valtion diplomaattisena edustajana tai lähetettyinä konsuliedustajana, kuuluu vieraan valtion ulkomaanedustustoon hallinnolliseen tai tekniseen henkilökuntaan tai palveluskuntaan taikka on edellä mainitun henkilön samassa taloudessa asuva perheenjäsen. Poikkeuksena tästä on kuitenkin edellä mainittu perheenjäsen, joka oman ansiotoimintansa perusteella kuuluu Suomen sosiaaliturvan piiriin. Vieraan valtion ulkomaanedustustoon hallinnolliseen tai tekniseen henkilökuntaan taikka palveluskuntaan kuuluva ja hänen perheenjäsenensä, joka on asunut Suomessa välittömästi ennen palvelussuhteen alkua, kuuluu soveltamisalalain 10 §:n 2 momentin mukaan sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen. Koska soveltamisalalain säännökset eivät koske diplomaattiseen edustustoon rinnastettavan edustuston palveluksessa olevia henkilöitä, on tarpeen sopimuksella erikseen määrätä heidän sosiaaliturvastaan vastaavalla tavalla kuin soveltamisalalaissa on säädetty diplomaattisten edustustojen henkilökunnan osalta. Myöskään sairausvakuutuslaissa (1224/2004) ei ole säännöstä diplomaattiseen edustustoon rinnastettavan edustuston palveluksessa olevien vakuuttamisesta, joten Palestiinan edustuston palveluksessa olevien sairausvakuuttaminen määräytyy 11 artiklan määräysten mukaan.

Mitä 11 artiklassa määrätään hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenistä ja edustuston palveluskuntaan kuuluvista, on katsottava koskevan sopimuksen 7 ja 8 artiklan perusteella myös kyseisten henkilöiden perheenjäseniä.

12 artikla. Edustusto ilmoittaa Suomen viranomaisille edustuston jäsenten ja heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten saapumisesta maahan ja lopullisesta poistumisesta maasta sekä edustuston jäsenten tehtävien päättymisestä. Wienin yleissopimuksen 39 artiklassa on määräykset, jotka koskevat erioikeuksien ja vapauksien päättymistä. Artiklan 2 kappaleen mukaan erioikeudet ja vapaudet lakkaavat säännönmukaisesti sillä hetkellä, jolloin niihin oikeutettu henkilö jättää maan, tai sellaisen kohtuullisen ajan kuluttua, joka on hänelle myönnetty tätä varten jatkuen siihen saakka myös aseellisen selkkauksen sattu-

essa. Vapaus jatkuu kuitenkin tällaisen henkilön edustuston jäsenenä hänelle kuuluvia tehtäviä hoitaessaan suorittamien tekojen osalta. Edustuston jäsenen kuoltua hänen perheensä jäsenet nauttivat edelleen niitä erioikeuksia ja vapauksia, joihin he ovat oikeutetut, kunnes heidän maasta poistumiselleen tarpeellinen, kohtuullisena pidettävä määräaika on kulunut umpeen.

13 artikla. Minkään sopimuksen määräyksen ei tulkita estävän edustustoa suorittamasta konsulintehtäviä. Määräys vastaa Wienin yleissopimuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja sisältyy myös Norjan ja Ruotsin sopimuksiin.

14 artikla. Sopimus tulee voimaan toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun jälkimmäinen ilmoitus sopimuksen voimaantulon edellyttämien sisäisten toimien loppuunsaattamisesta on otettu vastaan.

15 artikla. Sopimus on mahdollista irtisanoa ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle osapuolelle.

Irtisanominen tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua irtisanomisilmoituksesta.

2 Lakiehdotuksen perustelut

1 § Lain 1 § sisältää säännöksen, jolla saateetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset. Lainsäädännön alaan kuuluvista määräyksistä on tehty tarkemmin selkoa esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa sekä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta käsittelevässä jaksossa.

2 § Sopimuksen muut määräykset ja laki ehdotetaan tulevaksi voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana. Lain on tarkoitus tulla voimaan samanaikaisesti kuin sopimus tulee voimaan.

3 Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun jälkimmäinen ilmoitus sopimuksen voimaantulon edellyttämien sisäisten menettelyjen päättämisestä on otettu vastaan. Sopimuksen voimaansaattamislain on tarkoitus tulla voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

Sopimus ei sisällä Ahvenanmaan lainsäädäntövaltaan kuuluvia määräyksiä, eikä sopimuksen voimaansaattamislaille ole siten tarpeen hankkia Ahvenanmaan maakuntapäivien hyväksyntää.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia taikka vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Määräykset luetaan kuuluviksi lainsäädännön alaan, jos (1) määräys koskee jonkin perustuslaissa turvattun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, (2) määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, (3) määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla, (4) määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä tai (5) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kysymykseen ei vaikuta, onko jokin määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11/2000 vp, PeVL 12/2000 vp ja PeVL 45/2000 vp).

Palestiinan Helsingissä toimivan edustuston asemaa koskeva sopimus sisältää useita diplomaattisia erioikeuksia ja vapauksia koskevia määräyksiä, jotka perustuvat Wienin yleissopimuksen vastaavansisältöisiin määräyksiin. Ennen perustuslain voimaantuloa Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen erityisjärjestöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamislain (YK-valtuuslaki, 23/1958), perusteella on kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilöstölle myönnettyjä erioikeuksia ja vapauksia koskevia sopimuksia voitu saattaa voimaan asetuksella, siltä osin kuin ne on katsottu kuuluvan YK:n privilegiosopimuksen piiriin. Perustuslain voimaantulon jälkeen perustuslakivaliokunta on kuitenkin katsonut, että kyseinen laki

ei täytä perustuslain 80 §:ssä asetettuja tarkkarajaisuuden ja täsmällisyyden vaatimuksia, minkä vuoksi Suomessa lain tasolla säädettyjä erioikeuksia ja vapauksia koskeva sopimusmääräys kuuluu lainsäädännön alaan (PeVL 38/2000 vp ja PeVL 49/2001 vp) ja edellyttää siten perustuslain 94 §:n mukaisesti eduskunnan suostumusta.

Palestiinan kanssa tehtävän sopimuksen erioikeuksia ja vapauksia koskevat määräykset koskevat lähinnä verotusta, tullittomuutta, maahantulohelpotuksia ja lainkäyttövapautuksia. Tällaisia määräyksiä sisältyy sopimuksen 2 artiklaan (edustustolle myönnettävät erioikeudet ja vapaudet), 6 artiklaan (diplomaattiselle henkilöstölle myönnettävät erioikeudet ja vapaudet), 7 artiklaan (hallinnolliselle ja tekniselle henkilöstölle myönnettävät erioikeudet ja vapaudet), 8 artiklaan (palveluskunnalle myönnettävät erioikeudet ja vapaudet), 9 artiklaan (oleskeluluvat) ja 11 artiklaan (sosiaaliturvamaksuista vapauttaminen ja sosiaaliturvan järjestäminen Suomessa).

Myös sopimuksen keskeiset määritelmät sisältävän 1 artiklan on katsottava kuuluvan

lainsäädännön alaan siltä osin, kuin sopimuksessa määritellyt käsitteet koskevat lainsäädännön alaan kuuluvia asioita. Tällöin määritelmät vaikuttavat välillisesti näiden lainsäädännön alaan kuuluvien aineellisten määräysten sisältöön ja soveltamiseen ja kuuluvat siksi itsekkin lainsäädännön alaan (PeVL 6/2001 vp ja PeVL 24/2001 vp). Lainsäädännön alaan kuuluviksi määritelmiksi voidaan edellä olevan perusteella katsoa ”edustuston päällikkö”, ”diplomaattinen edustaja”, ”hallinnollisen ja teknisen henkilökunnan jäsenet”, ”edustuston palveluskunta” ja ”edustuston tilat”.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

että eduskunta hyväksyisi Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta Palestiinan kanssa tehdyn sopimuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta Palestiinan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä toimivan Palestiinan edustuston asemasta Suomen ja Palestiinan välillä Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2013 tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Sopimuksen muiden määräysten ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 2014

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

JUTTA URPILAINEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Sopimusteksti

**SOPIMUS
SUOMEN JA PALESTIINAN
VÄLILLÄ
HELSINGISSÄ
TOIMIVAN
PALESTIINAN
EDUSTUSTON ASEMASTA**

**AGREEMENT
BETWEEN
FINLAND
AND
PALESTINE
ON THE STATUS OF THE MISSION
OF PALESTINE IN HELSINKI**

Suomi ja Palestiina (jäljempänä osapuolet), jotka

panevat merkille 13 päivänä syyskuuta 1993 annetun julistuksen Palestiinan vapautusjärjestön ja Israelin välisten väliaikaisten itsehallintojärjestelyjen periaatteista,

tahtovat jatkaa ja edelleen kehittää Suomen ja Palestiinan välisiä suhteita,

ovat tietoisia palestiinalaishallinnon merkittävistä toimintapanoksesta valtionrakenteiden kehittämisessä ja siviili-instituutioiden vahvistamisessa,

panevat merkille, että Suomessa toimivasta palestiinalaishallinnon yleisvaltuuskunnasta käytetään korkeampaa tasoa vastaavaa nimeä ”Palestiinalaisedustusto”; tämä edustusto edustaa virallisesti palestiinalaishallinnon puolesta toimivaa Palestiinan vapautusjärjestöä Suomessa,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

1. Tässä sopimuksessa ilmauksilla "edustuston päällikkö", "edustuston jäsenet", "diplomaattinen edustaja", "hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet", "edustuston palveluskunta" ja "edustuston tilat" on soveltuvin osin se merkitys, joka niille annetaan vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen 1 artiklassa.

2. Tässä sopimuksessa "perheenjäsen" tarkoittaa henkilöä, joka kuuluu Suomen ulkomaalaislaissa tarkoitettuun perheenjäsenten ryhmään.

Finland and Palestine, (hereinafter referred to as the Parties);

Noting the Declaration of Principles on interim Self-government Arrangements between the Palestine Liberation Organisation and Israel of 13 September 1993;

Desiring to continue and further develop the Finnish-Palestinian relations;

Recognising the important contributions made by the Palestinian Authority in state-building and strengthening civilian institutions;

Noting that the title of the Palestine General Delegation in Finland has been upgraded to "the Palestinian Mission", which officially represents the Palestine Liberation Organisation, to the benefit of the Palestinian Authority (hereinafter referred to as the PLO and PA respectively) in Finland;

Have agreed as follows:

Article 1

1. For the purpose of the present Agreement, the expressions the "Head of the Mission", the "Members of the Mission", the "Diplomatic Agent", the "Members of the Administrative and Technical Staff", the "Service Staff of the Mission" and the "Premises of the Mission" shall have the meanings mutatis mutandis as assigned to them in Article 1 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic relations.

2. For the purpose of this Agreement "Member of the Family" means a person included in the category of member of the fam-

2 artikla

Palestiinan edustustolle (jäljempänä "edustusto") myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät Helsingissä toimiville diplomaattisille edustustoille vuoden 1961 diplomaattisten suhteiden Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti.

Edustuston tiloja ei käytetä tavalla, joka on ristiriidassa edustuston tehtävien kanssa.

3 artikla

Edustusto voi käyttää Palestiinan lippua ja tunnusta edustuston tiloissa, edustuston päällikön asunnossa ja edustuston ajoneuvoissa.

4 artikla

1. Edustuston päällikön nimittää Palestiina Suomen viranomaisten suostumuksen perusteella. Edustuston päälliköllä on suurlähettilään asema.

2. Muut edustuston jäsenet voi nimittää joko Palestiina tai edustuston päällikkö Suomen viranomaisten suostumuksen perusteella.

5 artikla

Suomen viranomaiset voivat milloin tahansa, tarvitsematta perustella päätöstään, ilmoittaa Palestiinalle 4 artiklassa tarkoitetun suostumuksen peruuttamisesta yhden tai useamman edustuston jäsenen osalta. Kaikki tämän sopimuksen mukaiset tällaisia edustuston jäseniä koskevat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut lakkaavat tällaisen henkilön poistuessa Suomesta tai hänen poistumiselleen Suomesta määrätyn kohtuullisen ajan päätyttyä.

6 artikla

Edustuston päällikölle ja diplomaattisina edustajina toimiville 4 artiklassa tarkoitetuille muille edustuston jäsenille sekä heidän perheenjäsenilleen myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät diplomaattisille edustajille vuoden 1961 diplomaattisia suhteita

ily in the Finnish Aliens Act.

Article 2

The Mission of Palestine (hereinafter referred to as "the Mission") shall be accorded the same privileges and immunities, exemptions and facilities as granted by the Finnish authorities to diplomatic missions in Helsinki pursuant to the provisions of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and in accordance with national law. The premises of the Mission shall not be used in any manner incompatible with the functions of the Mission.

Article 3

The Mission may use the Palestinian flag and emblem on the premises of the Mission, the residence of the Head of mission, and the means of transport of the Mission.

Article 4

1. The Head of the Mission will be appointed by the Palestine, subject to the consent of the Finnish authorities. The Head of the Mission will have the rank of Ambassador.

2. Other Members of the Mission may be appointed by the Palestine or the Head of the Mission, subject to the consent of the Finnish authorities.

Article 5

The Finnish authorities may at any time, and without having to explain their decision, notify Palestine of the withdrawal of such consent as referred to in Article 4 with regard to one or more of the Members of the Mission. All privileges and immunities, exemptions and facilities provided for in this Agreement regarding such Members of the Mission shall cease upon such a person's departure from Finland, or on expiry of a reasonable period in which to leave Finland.

Article 6

The Head of the Mission and other Members of the Mission referred to in Article 4 who act as Diplomatic Agents as well as their Family Members shall be accorded the same privileges and immunities, exemptions and facilities as granted by the Finnish authorities to Diplomatic Agents pursuant to the provisions

koskevan Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti.

7 artikla

Sellaisille 4 artiklassa tarkoitetuille muille edustuston jäsenille, jotka suorittavat hallinnollisia ja teknisiä tehtäviä, sekä heidän perheenjäsenilleen myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät tällaiselle henkilöstölle vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti.

8 artikla

Sopimuksen 4 artiklassa tarkoitetulle edustuston palveluskunnalle ja tämän perheenjäsenille myönnetään samat erioikeudet ja vapaudet, vapautukset ja edut, jotka Suomen viranomaiset myöntävät tällaiselle henkilöstölle vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen määräysten ja kansallisen lain mukaisesti.

9 artikla

Ulkoasiainministeriö myöntää tilapäiset oleskeluluvat edustuston päällikölle ja muille edustuston jäsenille sekä heidän perheenjäsenilleen.

10 artikla

Tässä sopimuksessa määrättyjen erioikeuksien ja vapauksien tarkoituksena ei ole hyödyttää yksilöitä vaan taata heidän tehtäviensä tehokas hoitaminen Palestiinan puolesta. Kaikkien tämän sopimuksen mukaisia erioikeuksia ja vapauksia nauttivien henkilöiden velvollisuutena on noudattaa Suomen säädöksiä ja määräyksiä, sanotun vaikuttamatta heidän erioikeuksiinsa ja vapauksiinsa.

11 artikla

Vuoden 1961 diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen 33 artiklan mukaisesti edustuston jäsenet ja heidän perheenjäsenensä vapautetaan Suomessa mahdollisesti voimassa olevista sosiaaliturvaa koskevista määräyksistä ja kaikista pakollisista sosiaaliturvamaksuista. Ne hallinnollisen ja teknillisen henkilökunnan jäsenet ja edustuston palveluskuntaan kuuluvat, jotka palvelukseen ottamisensa ajankohtana asuvat Suomessa ja kuulu-

of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and in accordance with national law.

Article 7

Other Members of the Mission referred to in Article 4 who perform administrative and technical functions, as well as their Family Members, shall be accorded the same privileges and immunities, exemptions and facilities as granted by Finnish authorities to such personnel pursuant to the provisions of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and in accordance with national law.

Article 8

Service Staff of the Mission referred to in Article 4 as well as their Family Members shall be accorded the same privileges and immunities, exemptions and facilities as granted by the Finnish authorities to such personnel pursuant to the provisions of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and in accordance with national law.

Article 9

The Ministry for Foreign Affairs issue temporary residence permits to the Head of the Mission and other Members of the Mission as well as to their Family Members.

Article 10

The purpose of the privileges and immunities set out in this Agreement is not to benefit individuals, but to ensure the effective performance of their functions on behalf of Palestine. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying privileges and immunities according to this Agreement, to respect Finnish laws and regulations.

Article 11

In accordance with Article 33 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations (1961), Members of the Mission and their Family Members shall be exempt from social security provisions and from all compulsory social security contributions which may be in force in Finland. However, the Members of the Administrative and Technical Staff and the Service Staff of the Mission, who at the time of their recruitment are residents of Finland and

vat Suomen sosiaaliturvajärjestelmien piiriin, jäävät kuitenkin edelleen niiden piiriin. Edustusto vastaa kaikista pakollisista maksuista, jotka on suoritettava Suomen sosiaaliturvajärjestelmiin tällaisten henkilöiden osalta.

12 artikla

Edustusto ilmoittaa Suomen viranomaisille edustuston jäsenten ja heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten saapumisesta maahan ja lopullisesta poistumisesta maasta sekä edustuston jäsenten tehtävien päättymisestä.

13 artikla

Minkään tämän sopimuksen määräyksen ei tulkita estävän edustustoa suorittamasta konsulin-tehtäviä.

14 artikla

Osapuolet ilmoittavat toisilleen, kun tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämät sisäiset menettelyt on saatettu päätökseen. Tämä sopimus tulee voimaan toiseksi seuraavan kuu-kauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun jälkimmäinen ilmoitus on otettu vastaan.

15 artikla

Osapuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle osapuolelle.

Irtisanominen tulee voimaan kolmen kuu-kauden kuluttua tästä ilmoituksesta.

Tämän vakuudeksi asianmukaisesti valtuute-tut osapuolten edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2013 kahtena englanninkielisenä al-kuperäiskappaleena.

Suomen puolesta

Erkki Tuomioja
Ulkoasiainministeri suurlähettiläs

Palestiinan puolesta
Nabil D.M. Alwazir

covered by the Finnish social security schemes shall continue to be so covered. The Mission shall be liable for all compulsory contributions to the Finnish social security schemes in respect of such persons.

Article 12

The Mission shall notify Finnish authorities of the arrival and the final departure of Members of the Mission and the Family Members forming part of their household, as well as the termination of functions of Members of the Mission.

Article 13

Nothing in the present Agreement shall be construed as preventing the performance of consular functions by the Mission.

Article 14

The Parties shall notify each other of the completion of the internal procedures required for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the receipt of the later notification.

Article 15

This Agreement may be terminated by either Party by written notification to the other Party.

The termination will take effect three months after such notification.

In witness whereof the duly authorised representatives of the Parties have signed this Agreement, in Helsinki on the 4th day of September 2013 in two original copies, in the English language.

For Finland

Erkki Tuomioja
Minister for Foreign Affairs

For Palestine
Nabil D.M. Alwazir
Ambassador